

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010154
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3615010154.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného C. I., na hlavnom pojednávaní dňa 08.02.2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný

C. I. Á. M. K., nar. XX.XX.XXXX v Brne, trvale bytom N. H., L.
Č.. XXX/XX, prechodne bytom R. Č.. XX

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna F. L., U.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4P/51/2013-27 zo dňa 06.02.2014, právoplatným dňa 05.03.2014 bol zaviazaný prispievať na výživu syna F. L., U.. XX.XX.XXXX sumou 110 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky M. L. s účinnosťou od 23.11.2013, následne rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/63/2015-65 zo dňa 17.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.09.2015 mu bola znížená vyživovacia povinnosť na syna F. L., U.. XX.XX.XXXX zo sumy 110 € mesačne na sumu 90 € mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. L. s účinnosťou od 01.08.2015, túto povinnosť si v Partizánskom, v Borčanoch a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne neplnil v období od 01.04.2014 do 31.08.2015, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné uhradil, hoci bol v dobe od 03.04.2014 zamestnaný na základe pracovnej zmluvy a z tohto zamestnania mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciú povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a pracovný pomer dňom 31.10.2014 sám ukončil, v dobe od 01.10.2014 do 27.01.2015 bol síce živnostníkom, ale žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával, v dobe od 04.12.2014 do 12.12.2014 bol tiež zamestnaný na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa, vyživovaciú povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju sám neplnil, napriek tomu, že z výkonu tejto práce a z nemocenských dávok, ktoré poberal počas práceneschopnosti od 13.12.2014 do 31.01.2015 mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, následne od 01.02.2015 sa zamestnal na riadny pracovný pomer u ďalšieho zamestnávateľa, vyživovaciú povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a pracovný pomer bol ukončený dňa 05.02.2015 na základe jeho žiadosti, potom v dobe od 10.02.2015 do 05.03.2015 bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom bol v tomto období tiež poberateľom dávky v nezamestnanosti, následne od 06.03.2015 do 07.04.2015 bol zamestnaný na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa a hoci z výkonu tohto zamestnania mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciú povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju sám neplnil a pracovný pomer v skúšobnej dobe sám ukončil, od 08.04.2015 do 03.05.2015 bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom bol v tomto období tiež poberateľom dávky v nezamestnanosti, v dobe od 16.04.2015 do 17.04.2015 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa, pričom tento pracovný pomer bol ukončený dohodou, následne od 04.05.2015 doposiaľ pracuje na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa, pričom vyživovaciú povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a hoci má dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, túto si v celom rozsahu neplnil,

príčom matke svojho syna M. L. zaplatil na výživnom v mesiacoch máj 2014 sumu 60 €, jún 2014 sumu 160 €, júl 2014 sumu 110 €, august 2014 sumu 110 €, október 2014 sumu 110 €, november 2014 sumu 110 €, február 2015 sumu 100 €, v marec 2015 sumu 50 €, v mesiaci apríl 2015 sumu 50 €, v mesiaci máj 2015 sumu 50 €, v mesiaci jún 2015 sumu 70 €, v mesiaci júl 2015 sumu 70 € a v mesiaci august 2015 sumu 70 €, čím zostal na výživnom za obdobie od 01.04.2014 do 31.08.2015, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné uhradil dlhovať matke svojho syna M. L. sumu vo výške 730 €,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005
Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.).

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu 14 (štrnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného C. I., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 79/15/3305-17 na tunajší súd dňa 20.10.2015 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby. Súd vo veci vydal trestný rozkaz pod č.k. 2T/60/2015-186 dňa 20.10.2015, doručený obžalovanému dňa 06.11.2015, proti ktorému podal obžalovaný dňa 11.11.2015 odpor. Následne samosudca nariadil a vykonal dňa 08.02.2016 hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, vykonal jeho výsluch, výsluch svedkyne M. L., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnice o výsluchu svedkyne G. Q. z 22.06.2015 K. M. L. zo 7.9.2015, oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletému F. L. a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že od septembra 2015 si vyživovaciu povinnosť vo výške 90 € mesačne plní pravidelne, naposledy uhradil výživné v mesiaci január 2016 vo výške 90 €. Výživné platí prevodom na účet matky mal. dieťaťa. V čase obdobia, ktoré mu obžaloba kládla za vinu ohľadom neplnenia si vyživovacej povinnosti pracoval aj brigádnicky, od 3.4.-31.10.2014 bol zamestnaný v Personal Agency na dohodu, odpracoval podľa potreby zamestnávateľa rôzny počet pracovných hodín, mal príjem okolo 100 € mesačne podľa odpracovaných hodín. K uvádzanej mzde zo mzdového listu na č.l. 80-81 (Personal Agency E.j. s.r.o.) uviedol, že taký príjem nedosiahol. U zamestnávateľa prestal pracovať z dôvodu, že si to nevedel zosúladiť s prácou na živnosť vo firme Hella. V máji a júni 2014 pritom pracoval v Čechách. Od konca mája do konca augusta 2014 pracoval aj pre pracovnú agentúru Grafton, pracoval v Čechách v Brne. Tam mal príjem 12-15 tisíc Kč mesačne. Vyživovaciu povinnosť si nenahlásil u žiadneho zamestnávateľa. Od 1.10.2014 do 27.1.2015 podnikal na základe živnostenského oprávnenia, pretože nedosahoval zisk, živnostenské podnikanie ukončil. Následne pracoval v spoločnosti FMB, s.r.o. Bánovce nad Bebravou a to v období od 4.12.2014 do 12.12.2014, mal pracovný úraz a zamestnávateľ s ním ukončil pracovný pomer v skúšobnej dobe. Následne som bol PN od 13.12.2014 do 31.1.2015, kedy poberal nemocenské dávky. Zamestnaný bol následne od 1.2.-5.2.2015 v spoločnosti MTA Slovakia, Bánovce nad Bebravou, uvedené zamestnanie

mu nevyhovovalo, tak pracovný pomer ukončil. Od 10.2.2015 do 5.3.2015 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVR a poberal som dávky v nezamestnanosti. Od 6.3.2015 do 7.4.2015 pracoval pre Inštitút odborného vzdelávania pracovisko Saargumi. Pracovný pomer v skúšobnej dobe ukončil zamestnávateľ o čom sa dozvedel v čase PN. Od 8.4.2015 do 3.5.2015 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, pričom poberal podporu v nezamestnanosti. Od 16.4.-17.4.2015 bol krátkodobo zamestnaný, avšak vzhľadom k zdravotnému stavu, keďže je astmatik a išlo o pracovisko a prácu s farbami, nemohol túto prácu vykonávať a zamestnanie ukončil. Následne od 4.5.2015 sa zamestnal v spoločnosti ZKW, kde pracuje doposiaľ. Od 1.12.2015 je práceneschopný. Naposledy dostal výplatu za mesiac november 2015, následne až v januári 2016 nemocenské. Nemocenské nepresahovalo výšku 350 €, v súvislosti so súčasnou PN nemocenské doposiaľ nedostal. Ja nie som vlastníkom nehnuteľnosti ani hnuiteľných vecí vyššej hodnoty. Výživné uhrádza z účtu priateľky, keďže vlastný účet pokiaľ by si viedol, boli by z neho strhávané exekučne pohľadávky voči viacerým veriteľom. Po dohode so súdnym exekútorom spláca pohľadávku z pôžičky vo VÚB, a.s., ktorú si vzal ešte niekedy v roku 2010 vo výške 1000 € na nákup motorového vozidla, kde asi do júla 2016 bude splácať v splátkach po 30 € úroky z dlžnej sumy takto už svoj dlh spláca asi rok. Rovnako tak po dohode so súdnym exekútorom na splácanie dlhu na zdravotnom poistení poukazuje mesačne sumu 31,80 €. Každé 3 mesiace spláca splátky za lízing motorového vozidla vo výške 300 €. Je užívateľom motorového vozidla, ktoré nadobudol na lízing za sumu 72 000 Kč. Motorové vozidlo spláca už druhým rokom. Je to už dva roky, čo platím lízingové splátky za predmetné motorové vozidlo, ktoré nadobudol v roku 2014. Rovnako tak spláca pokutu uloženú mu v priestupkovom konaní za jazdu pod vplyvom alkoholu vo výške 300 € v auguste 2015, prvá splátka pokuty bola vo výške 46 €, spláca ju vo výške 30 €. Nad rámec upravenej výšky vyživovacej povinnosti mal. F. neprispieva. S maloletým sa nestretáva. K úhrade výživného uviedol, že v dobe od 01.04.2014 výživné v apríli 2014 k rukám oprávnenej v sume 110,-€, dňa 20.05.2014 zaplatil 60,-€, dňa 18.06.2014 zaplatil 160,-€, pričom suma 110,-€ je bežné výživné za jún 2014 a 50,-€ doplatok za máj 2014, dňa 17.07.2014 zaplatil 110,-€, dňa 15.08.2014 zaplatil 110,-€, v mesiaci september 2014 dal k rukám oprávnenej sumu 110,-€, dňa 17.10.2014 zaplatil 150,-€ z čoho 110,-€ je suma výživného a 40,-€ splátka výbavičky, rovnakú sumu zaplatil 19.11.2014, dňa 23.02.2015 zaplatil 100,-€, dňa 16.03.2015 zaplatil 50,-€, dňa 14.04.2015 zaplatil 50,-€ a 15.05.2015 zaplatil 50,-€. Ďalej uhradil dňa 16.06.2015 sumu 70,-€, dňa 13.07.2015 sumu 70,-€, dňa 13.08.2015 sumu 70,-€, dňa 14.09.2015 sumu 90,-€.

Svedkyňa - oprávnená M. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný uhradil výživné v dobe od 01.04.2014 výživné dňa 20.05.2014 v sume 60,-€, dňa 18.06.2014 zaplatil 160,-€, pričom suma 110,-€ je bežné výživné za jún 2014 a 50,-€ doplatok za máj 2014, dňa 17.07.2014 zaplatil 110,-€, dňa 15.08.2014 zaplatil 110,-€, dňa 17.10.2014 zaplatil 150,-€ z čoho 110,-€ je suma výživného a 40,-€ splátka výbavičky, rovnakú sumu zaplatil 19.11.2014, dňa 23.02.2015 zaplatil 100,-€, dňa 16.03.2015 zaplatil 50,-€, dňa 14.04.2015 zaplatil 50,-€ a 15.05.2015 zaplatil 50,-€. Ďalej uhradil dňa 16.06.2015 sumu 70,-€, dňa 13.07.2015 sumu 70,-€, dňa 13.08.2015 sumu 70,-€, dňa 14.09.2015 sumu 90,-€. Od úpravy výšky vyživovacej povinnosti na sumu 90,-€ mesačne zaplatil obžalovaný výživné k mal. F. v mesiaci august 70 €, pričom od mesiaca september 2015 si pravidelne plní výživné vo výške 90 € mesačne, naposledy v mesiaci január 2016. Obžalovaný tak dlhuje výživné za mesiac apríl 2014 v sume 110,-€, september 2014 v sume 110,-€, december 2014 v sume 110,-€, január 2015 v sume 110,-€, február 2015 v sume 10,-€, marec 2015 v sume 60,-€, apríl 2015 v sume 60,-€, máj 2015 v sume 60,-€, jún 2015 v sume 40,-€, júl 2015 v sume 40,-€, august 2015 v sume 20,-€. Nad rámec výživného synovi neprispieva. Svedkyňa je nezamestnaná. Jej príjem je len z rodičovského príspevku vo výške 203 € a rodinných prídavkov na mal. F.. Maloletý núdzou netrpí, hoci suma 90 € nepostačuje na jeho riadnu výživu. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá je nezamestnaná, pobera vdovský dôchodok a so svojimi súrodencami, z ktorých pracuje iba sestra, ďalší dvaja súrodenci sú nezamestnaní. Obžalovaný výživné poukazuje prevodom na účet, zameškané výživné asi jedenkrát poukázal šekom. Osobne do rúk jej výživné nepoukazoval. Poštovým peňažným poukazom jej poukázal zameškané výživné v marci 2014.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 4P/51/2013-27 z 06.02.2014, právoplatného dňa 05.03.2014 súd zistil, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna F. L. výživným vo výške 110,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého M. L.. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 5C/100/2014-14 z 16.09.2014, právoplatným dňa 05.11.2014 bola obžalovanému uložená povinnosť prispieť na výbavičku maloletého F. L. sumou 260,-€ v splátkach po 40,-€ pod následkom straty výhody splátok.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/63/2015 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/63/2015-65 zo 17.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.09.2015 bola obžalovanému znížená vyživovacia povinnosť k maloletému F. na sumu 90,-€ mesačne, ktorú sumu je povinný platiť do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého s účinnosťou od 01.08.2015.

Zo zápisnice o výsluchu svedka M. L. zo 7.9.2015 na č.l. 51-53 súd zistil, že asi v septembri 2014 bol v bare svedkom toho, ako obžalovaný hovoril M. L., že jej dá 100,-€ ako výživné, tá mu povedala, že nech jej bez dokladu nič nedáva, nech jej to pošle na účet, teda nebol svedkom toho, ako by M. L. prevzala výživné od obžalovaného.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne G. Q. z 22.06.2015 na č.l. 48-50 súd zistil, že asi v auguste 2014 bola svedkom toho ako obžalovaný vytiahol z peňaženky nejaké peniaze a dával ich M. L.. Bola vtedy v bare aj s jej priateľom M. L.. Presne nevidela, že by M. peniaze zobrala, ale určite ich musela zobrať, nepočula dôvod, prečo jej dával peniaze.

Zo zápisnice o konfrontácii obžalovaného so svedkyňou L. z 22.06.2015 na č.l. 27-28 súd zistil, že títo rozporovali osobné odovzdávanie výživného do rúk svedkyne L., ktorá to popierala, išlo o mesiace apríl a september 2014.

Podľa správ Sociálnej poisťovne na č.l. 64-77 obžalovaný nemocensky poistený od 03.04.2014 do 31.10.2014 v spol. PERSONAL AGENCY E:J: s.r.o. a od 04.12.2014 do 12.12.2014 v spol. FMB. s.r.o. za mesiac 12/2014 mu bolo vyplatené nemocenské 173,20-€. Bol poberateľ dávky v nezamestnanosti od 10.02.2015 do 05.03.2015 a od 08.04.2015 do 03.05.2015, dávka v nezamestnanosti bola vyplatená vo výške 147,90-€ za mesiac 02/2015, 39,-€ za mesiac 03/2015, 179,-€ za mesiac 04/2015, 23,40-€ za mesiac 05/2015. Nebol poberateľ úrazových dávok ani dôchodku. Za obdobie 01.01.2015 do 31.01.2015 mu bolo vyplatené nemocenské vo výške 299,80-€, za obdobie 01.02.2015 do 02.02.2015 nemocenské 19,40-€.

Podľa správy zamestnávateľa Personal Agency E.j. s.r.o. na č.l. 78, dohody o ukončení prac. pomeru na č.l. 82 a pracovnej zmluvy na č.l. 79 bol obžalovaný zamestnaný v predmetnej spoločnosti od 03.04.2014 do 31.10.2014 ako pomocný pracovník v oblasti stavebných prác, k rozviazaniu pracovného pomeru došlo dohodou. Vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Podľa mzdových listov na č.l. 80-81 bola čistá mzda obžalovaného za mesiac 04/2015 vo výške 1188,95-€, 06/2014 až 09/2014 vo výške 800,26-€, 10/2014 vo výške 187,13-€.

Podľa správy spoločnosti FMB s.r.o. Bánovce nad Bebravou zo 17.02.2015 na č.l. 83, pracovnej zmluvy na č.l. 84, oznámenia o skončení pracovného pomeru na č.l. 85 a potvrdenie o príjme obžalovaného na č.l. 86, obžalovaný bol zamestnaný v predmetnej spoločnosti od 04.12.2014 do 12.12.2014, jeho základná mzda bola 2,95-€/hod. zamestnávateľ skončil s obžalovaným pracovný pomer v skúšobnej dobe ku 12.12.2014, jeho čistá mzda za mesiac 12/2014 bola 60,75-€.

Podľa správy spoločnosti MTA Slovakia s.r.o. Horné Ozorovce na č.l. 87, pracovnej zmluvy na č.l. 88-91, potvrdenia o príjme obžalovaného na č.l. 93, obžalovaný bol zamestnaný v predmetnej spoločnosti od 01.02.2015 do 05.02.2015, pracovný pomer ukončil v skúšobnej dobe z dôvodu, že si našiel inú prácu, dosiahol čistý príjem 65,62-€.

Podľa správy spoločnosti Inštitút odborného vzdelávania, s.r.o. na č.l. 95,100, pracovnej zmluvy na č.l. 96-97, mzdového listu na č.l. 98-99, obžalovaný bol zamestnaný v predmetnej spoločnosti od 06.03.2015 v profesii gumár. Od 27.03.2015 bol dočasne PN, dosiahol príjem za mesiac marec 2015 vo výške 310,24-€. Pracoval do 07.04.2015 kedy z jeho strany došlo k skončeniu pracovného pomeru v skúšobnej dobe.

Podľa správy spoločnosti STAFF agency, s.r.o. na č.l. 101-102, pracovnej zmluvy na č.l. 104-106, dohody o ukončení pracovného pomeru na č.l. 107, obžalovaný bol v uvedenej spoločnosti zamestnaný od 16.04.2015 do 17.04.2015, jeho dosiahnutá mzda bola 58,16-€, základná mzda podľa pracovnej zmluvy mala byť 456,-€. Pracovný pomer bol ukončený dohodou.

Podľa správy spoločnosti ZKW Slovakia s.r.o. na č.l. 108,110, pracovnej zmluvy na č.l. 113-116-106, a mzdového listu na č.l. 112, obžalovaný je v uvedenej spoločnosti zamestnaný od 04.05.2015 na dobu určitú do 03.05.2016. Jeho čistý príjem za mesiac 05/2015 bol vo výške 356,08-€, za mesiac 06/2015 bol vo výške 431,90-€ a za mesiac 07/2015 vo výške 618,11-€. Podľa potvrdenia na č.l. 203 bol jeho priemerný čistý príjem za mesiace 05/2015 až 12/2015 vo výške 537,09-€.

Podľa správ Úradu práce sociálnych vecí a rodiny na č.l. 117-125, 202, 207 obžalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 05.03.2014 do 02.04.2014, kedy bol vyradený z dôvodu nástupu do pracovného pomeru a od 10.02.2015 do 05.03.2015 pričom dňa 06.03.2015 nastúpil do zamestnania, následne bol v evidencii od 08.04.2015 do 03.05.2015, dôvod vyradenia je nástup do pracovného pomeru.

Podľa výpisu zo živnostenského registra na č.l. 126,127 obžalovaný podnikal na základe živnostenského oprávnenia od 01.10.2014 do 27.01.2015.

Podľa správy Okresného dopravného inšpektorátu na č.l. 128,129 nie je obžalovaný ani držiteľom ani vlastníkom osobného motorového vozidla od 14.05.2014.

Podľa správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. na č.l. 135-146 nebol obžalovaný akcionárom listinných akcií na meno.

Podľa správy Geografického a kartografického ústavu Bratislava na č.l. 131-134 obžalovaný nebol evidovaný ako vlastníkom nehnuteľnosti.

Podľa správ Daňového úradu Trenčín na č.l. 147-158 obžalovaný podal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2014, z ktorého vyplýva, že jeho daňový základ bol znížený o nezdaniteľné časti bol 6188,49-€ a daň 1175,81-€.

Podľa potvrdenia o príjmoch zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2014 dosiahol príjem za mesiace apríl až júl 2014 vo výške spolu 46,431-Kč, u zamestnávateľa Grafton Recruitment s.r.o. so sídlom v Prahe.

Podľa výpisu z účtu svedkyne L. za obdobie 01.04.2014 -22.06.2015 na č.l. 161-164 obžalovaný poukázal dňa 20.05.2014 sumu 60,-€, dňa 18.06.2014 sumu 160,-€, dňa 17.07.2014 sumu 110,-€, dňa 17.10.2014 sumu 150,-€ a dňa 19.11.2014 sumu 150,-€, pričom v tom čase poukazoval aj príspevok na výbavičku pre maloletého, tiež dňa 23.02.2015 sumu 100,-€, dňa 16.03.2015 sumu 50,-€, dňa 15.04.2015 sumu 50,-€, dňa 15.05.2015 sumu 50,-€, dňa 16.06.2015 sumu 70,-€, dňa 13.07.2015 sumu 70,-€ č.l. 164, dňa 13.08.2015 sumu 70,-€ č.l. 165, dňa 14.09.2015 sumu 90,-€ č.l. 166.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd považuje za preukázaný skutkový stav podľa obžaloby. Z pripojeného spisu a rozhodnutí súd zistil, že povinnosť starať sa o výživu svojho syna F. bola obžalovanému uložená rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4P/51/2013-27 zo dňa 06.02.2014, právoplatným dňa 05.03.2014, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna F. L., U.. XX.XX.XXXX sumou 110 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky M. L. s účinnosťou od 23.11.2013, následne rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/63/2015-65 zo dňa 17.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.09.2015 mu bola znížená vyživovacia povinnosť na syna F. zo sumy 110 € mesačne na sumu 90 € mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. L. s účinnosťou od 01.08.2015, túto povinnosť si v Partizánskom, v Borčanoch a všade tam, kde sa zdržiaval neplnil v období od 01.04.2014 do 31.08.2015, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné uhradil. Od mesiaca september 2015 si vyživovaciu povinnosť plní riadne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v dobe od 03.04.2014 bol zamestnaný na základe pracovnej zmluvy a z tohto zamestnania mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, pracovný pomer dňom 31.10.2014 sám ukončil, v dobe od 01.10.2014 do 27.01.2015 bol sice živnostníkom, ale žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával, v dobe od 04.12.2014 do 12.12.2014 bol tiež zamestnaný na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa, vyživovaciu povinnosť si neplnil, napriek tomu, že z výkonu tejto práce a z nemocenských dávok, ktoré poberal počas práceneschopnosti od 13.12.2014 do 31.01.2015 mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, následne od 01.02.2015 sa zamestnal na riadny pracovný pomer u ďalšieho

zamestnávateľa, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a pracovný pomer bol ukončený dňa 05.02.2015 na základe jeho žiadosti, potom v dobe od 10.02.2015 do 05.03.2015 bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom bol v tomto období tiež poberateľom dávky v nezamestnanosti, následne od 06.03.2015 do 07.04.2015 bol zamestnaný na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa a hoci z výkonu tohto zamestnania mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť si neplnil a pracovný pomer v skúšobnej dobe sám ukončil, od 08.04.2015 do 03.05.2015 bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom bol v tomto období tiež poberateľom dávky v nezamestnanosti, v dobe od 16.04.2015 do 17.04.2015 pracoval u ďalšieho zamestnávateľa, pričom tento pracovný pomer bol ukončený dohodou, následne od 04.05.2015 doposiaľ pracuje na základe pracovnej zmluvy u ďalšieho zamestnávateľa, pričom vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a hoci má dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, túto si v celom rozsahu neplnil, pričom matke svojho syna M. L. zaplatil na výživnom v mesiacoch máj 2014 sumu 60 €, jún 2014 sumu 160 €, júl 2014 sumu 110 €, august 2014 sumu 110 €, október 2014 sumu 110 €, november 2014 sumu 110 €, február 2015 sumu 100 €, v marec 2015 sumu 50 €, v mesiaci apríl 2015 sumu 50 €, v mesiaci máj 2015 sumu 50 €, v mesiaci jún 2015 sumu 70 €, v mesiaci júl 2015 sumu 70 € a v mesiaci august 2015 sumu 70 €, čím zostal na výživnom za obdobie od 01.04.2014 do 31.08.2015, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné uhradil dlhovať matke svojho syna M. L. sumu vo výške 730 €. Tvrdené skutočnosti obžalovaným o zaplatení výživného za mesiace apríl 2014 a september 2014 neboli preukázané ani výsluchom svedkov. Bolo tak preukázané, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom z hľadiska naplnenia subjektívnej stránky - nepriameho úmyslu, súd poukazuje aj na skutočnosť, že uvedomujúc si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému, z vlastnej iniciatívy ukončil viacero zamestnaní (napr. pre spoločnosť Grafton v Brne v mesiaci august 2014, kde mal príjem cca 12-15 tis. Kč), tiež je významnou skutočnosť, že pred platením výživného uprednostnil splácanie splátok za lízing motorového vozidla nadobudnutého v roku 2014, pričom na úkor výživného uhradza splátky lízingu vo výške 300,-€ štvrťročne. Obžalovaný tak svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Z hľadiska zavinenia ide o nepriamy úmysel, pretože obžalovaný vedel, že vyššie uvedeným konaním môže porušiť ustanovenia § 207 ods. 1 Tr. zákona, a pre prípad, že porušenie spôsobí bol s tým uzrozumený.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Obžalovaný podľa odpisu z registra trestov nebol doposiaľ súdne trestaný, podľa výpisu z registra priestupkov bol v dobe od roku 2013 trikrát postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd pri ukladaní trestu neprihliadol ani k jednej poľahčujúcej no ani priťažujúcej okolnosti a podľa § 38 ods. 2 Tr. por. vychádzal z trestnej sadzby podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona do dvoch rokov odňatia slobody. Pretože obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a na dosiahnutie účinku trestu nie je potrebný trest spojený s odňatím slobody, ale účinky individuálnej a generálnej prevencie možno dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere štyri mesiace s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia na 14 mesiacov. V tejto dobe bude musieť obžalovaný svojim správaním - vedením riadneho života, ktoré zahŕňa aj riadne plnenie vyživovacej povinnosti preukázať, že výkon nepodmiennečného trestu nie je potrebný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.